...NȚ!

(Mircea Bunea – 15 decembrie 2010)

Motto:

Înjură-mă, dar pomenește-mă!

Așa, cam din septembrie încoace, navigatorii pe Internet au o nouă distracție. Pe http://ro.wikipedia.org/ poate fi urmărită o dispută al cărei sfârșit pâlpâie acum undeva, pe linia orizontului (se știe că orizontul este linia pe care cerul pare să se unească cu pământul și că pe măsură ce te apropii respectiva linie se tot mută-mută-n față, da' mai încolo...). Mărul discordiei? Într-un articol apărut în renumita Enciclopedie stă scris că distinsa, valoroasa, celebra, respectata și inegalabila noastră cântăreață ar fi țigancă. Aura Urziceanu contestă însă si răspunde negru pe alb că nu se revendică de la această etnie. Firește, aproape imediat, s-au format inevitabilele tabere, unii zic că da, alții că ba, unii c-ar fi laie, alții că bălaie… Am avut curiozitatea să printez toate mesajele, iar imprimanta m-a fericit cu 17 pagini mari și late, format A 4; dacă le-aș da la legat m-aș alege cu un volumaș gros cam cât Teoria relativității restrânse semnat de Albert Einstein…

Bineînțeles că limbajul diferă. Întâlnești si jigniri, și amenințări, și tentative de intimidare, care cum îl duce capul. Vorba latinilor: Tot capita, tot sensus, Câte capete, atâtea păreri. Unul pretinde că știe de unde a pornit toată povestea și dă pe e-mail: „Eu am observat că problema a început după conflictul dintre Aura Urziceanu și George Zamfir, când Zamfir a făcut-o în mod repetat țigancă. Probabil că Aura Urziceanu își închipuie că dacă scapă de acest blestem, l-a învins pe George Zamfir. Pare penibil, dar… în fine…”

Imparțialul: „Dacă Aura Urziceanu este sau nu țigancă depinde doar de convingerea ei cu privire la acest fapt. Altfel spus, nu poți stabili dinafară dacă cineva este chinez, sau evreu, sau țigan. Orice altă soluție este rasistă. Un individ își poate allege apartenența etnică, dar nu-și poate schimba originile, strămoșii tot ăia îi ai oricât de silă ți-ar fi de ei”.

Altul se dă lovit el însuși: „Subiectul (în viață) este singurul care are dreptul să decidă de care etnie aparține (vezi cazurile Barack Obama, Andy Lehrer etc.)… Doamnă Aura Urziceanu, ca un utilizator cu oarecare vechime în Wp. vă cer scuze pentru că ați fost inoportunată, deși – subl. sus iscălitului – **consider odios faptul că un om, un român, un cetățean român, se poate simți jignit că a fost marcat ca rrom, sau țigan, sau ca membru al altei minorități”**. Alt indignat nu scapă ocazia să dea o raită prin ograda peste care apune Soarele și notează: „Ne-a învățat Vestul ani de-a rândul cum să ne purtăm cu rromii de acasă de la noi, dar uite ce fac atunci când ajung acasă la ei: îi bat, îi omoară, îi trimit înapoi, iar la final ajung să ne catalogheze pe toți drept țigani. Asta e toleranța occidentală, cu măsura asta trebuie să judecați dacă românii de azi sunt toleranți sau nu. Există un grad oarecare de xenofobie în rândul românilor, ar fi absurd să pretind că nu există, însă nu este mai rău decât în alte părți. Cred mai degrabă că acel complex de inferioritate al est-europeanului ne îndeamnă să ne plecăm prea mult în fața opiniei vestice cum că am fi al naibii de xenofobi”.

Și pentru ca masa să fie bogată, hop și carevașilea care trântește capacul peste fiertură și citează din Herta Muller: „În România nu este normal să îți critici țara. Cineva care ține la țara în care

trăiește și vede că lucrurile nu merg cum trebuie, e obligat, e de datoria lui să spună că nu e în ordine. Restul mentalităților sunt rămase din dictatură. Orice om care gîndește altfel, în România e perceput ca dușman. Ș.a.m.d.

Poate că deja vă întrebați ce legătură am eu cu tevatura prezentată mai sus. Mă grăbesc să răspund că nici una, dar absolut nici una! Mai mult, afirm – vorba aceea, de bună voie, nesilit de nimeni și pe proprie răspundere – în pagina de față, că este pentru prima dată în viața mea de publicist când îi grafiez numele Aurei Urziceanu. Aici și acum. Altminteri, n-am scris despre ea nicăieri, niciodată. Nu ne-am intersectat, nu m-a interesat. Recunosc că vocea i-am admirat-o totdeauna, de departe. Atât, nimic mai mult! Ceea ce nu i-a împiedecat pe unii să afirme că eu am fost acela care, în cartea pe care am scos-o de sub tipar în 2006, împreună cu Dana Lascu, sub titlul ELITE ROME, aș fi lansat idea că Aura Urziceanu ar fi țigancă. Este mai mult decât o minciună sfruntată, e nebunie curată.

Firește, nu toți participanții la pomenita discuție sunt nebuni. Mai sunt și dintre cei care au rămas cu mintea întreagă, cu picioarele pe pământ și care pe bună dreptate, au afirmat și au întrebat: „Vă rog să ne explicați de ce cartea lui Mircea Bunea n-ar fi o sursă de încredere. (…) Ca să fie sursă de încredere ar trebui – ca minimă cerință – să indice pagina la care face referire. Până la indicarea paginii, consider că trimiterile sunt cel puțin șubrede”.

Așadar, se vrea dovada. Subscriu la idee și adaug că n-o vor găsi. De ce? E simplu: N-o vor găsi pentru că nu există. Pe scurt: **NȚ!** În schimb, în situația de față există doar dovada că sunt și persoane dispuse să accepte chiar și publicitatea negativă. Pentru acestea din urmă nu întâmplător am scris în Motto: Înjură-mă, dar pomenește-mă…